

og at tænke paa Efterkommerne, selv om disse altsaa først fremtræder om flere Aarhundreder.

Jeg maa tilstaa, at jeg synes, dette Lovforslag, og navnlig det næste, sejler for saa vidt under falsk Flag, som der stærkt hentydes til, at Formaålet er at afhjælpe Arbejdsløsheden. Naturligvis, ethvert Lovforslag, der giver Arbejde, kan bidrage til at formindske Arbejdsløsheden, og Arbejdsløshed vil vel til alle Tider være til Stede, men naar man i denne Tid taler om Afhjælpning af Arbejdsløshed, falder Tanken naturligt paa den Arbejdsløshed, vi for Tiden lider under, og i saa Henseende kan det andet Lovforslag neppe gøre Nytte, og jeg tvivler ogsaa om, at det foreliggende Lovforslag vil gøre det. Ved dette bemyndiges Ministeren for offentlige Arbejder til at meddele en Række Amts-, Sogne- og Bykommuner Koncessioner, men inden man kommer dertil, skal Sagen ikke alene færdigbehandles i Rigsdagen — det kan jo ske hurtigt, og mit Parti har ikke noget imod en hurtig Behandling —, men de foregaaende Talere har for det første talt om at tilvejebringe meget grundige Oplysninger, og dernæst skal Koncessionen affattes, før man overhovedet kan skride til at udføre noget Arbejde, og det forekommer mig, at Anmærkningerne til Lovforslaget ikke lægger Skjul paa, at det kan tage lange Tider, før man kan skride til Udførelsen. Meget rigtigt bemærkes det, at alle Planer naturligvis maa underkastes Vandbygningsvæsenets nærmere Undersøgelse og Godkendelse, forinden der skrives til Udførelsen. Der staar ogsaa, at man med Hensyn til, hvem Koncessionen skal gives til, først maa komme til Klarhed over de forskellige Parthaveres Stilling til Sagen. Det siges, at „man ved Spørgsmaalet om Godkendelse maa tage afgørende Hensyn til, at der ikke ved Anlægene gøres større Indgreb i de nuværende Ejeres bestaaende Rettigheder end nødvendigt, og at det til Grund for Koncessionsandragendet liggende Projekt med Reguleringsbassin mellem Tange og Kongensbro vel maaske frembyder afgørende Fordele, men at Godkendelsen af dette Projekt ikke vil blive givet, førend det igennem en nærmere Undersøgelse maatte kunne betragtes som fastslaaet, at Fordelene derved er saa store“ o. s. v. Det vil altsaa ses, at selv efter at Rigsdagen har behandlet denne Sag til Ende, vil der endda gaa en lang Række Overvejelser indenfor Administrationen, førend Sagen er afsluttet. Der-

efter skal der affattes en Koncession, og først naar alle Projekterne er udarbejdede skal man skride til Handling. Derfor tror jeg, det ærede Medlem, som nylig talte (Rasmus Hansen), har Ret i, at det er meget tvivlsomt, om man kan komme til at bruge Lys og Kraft fra dette Anlæg i den kommende Vinter, ihvorvel det ærede Medlem begyndte med at sige, at netop i den kommende Vinter kunde Kravene til Lys og Kraft blive ret store, og at man derfor hurtigt burde skride til Gennemførelsen af denne Sag.

Der var det interessante i saavel det ærede nævnte Medlems Tale i Dag som i den Tale, det ærede Medlem fra Randers (M. Mortensen) holdt i Gaar, at medens man ellers sørger for paa Statskassens Vegne at skaffe Staten saa meget som muligt og lægge saa store Byrder som muligt paa Koncessionshaverne, tog de Herrer her Ordet for, at Koncessionshaverne blev mindre belastet med Byrder, end det er foreslaaet. For saa vidt der skulde være noget uretfærdigt eller ubilligt i de opstillede Betingelser, skal der naturligvis ikke hos det konservative Folkeparti være noget til Hinder for, at man kan gaa til at mildne Bestemmelserne, men det forekommer mig, at paa de to Punkter o. og p. er Koncessionsbestemmelserne affattede saaledes, at jeg ikke kan forstaa, hvorledes Koncessionshaverne overhovedet kan gaa ind derpaa. Der staar nemlig, „at Spørgsmaalet om, hvorledes der ved Koncessionstidens Udløb bliver at forholde med Koncessionshaverens Anlæg, til den Tid bliver at fastsætte ved Lov, og at der, naar ikke længere mindst Halvdelen af den i Koncessionshaverens Anlæg anbragte Kapital ejes af Kommuner, skal være forbeholdt Staten Adgang til at overtage Anlægene efter Regler, der fastsættes ved Lov“. Jeg kan ikke forstaa, at Koncessionshaverne skulde kunne gaa ind paa, at noget saadant skal ske, naar de ikke ved, paa hvilket Tidspunkt en saadan Lov kommer, og paa hvilke Betingelser de skal afgive Anlægene, og heller ikke har noget Begreb om, hvorledes en saadan Lov kommer til at se ud. Det er dog ellers, naar man faar Koncession, almindeligt, at man vel er belavet paa efter et vist Tidsrum at kunne komme til at afgive det hele til det offentlige, henholdsvis Kommune eller Stat, men at man dog ved, hvilke Betingelser det drejer sig om, saa at man kan tage sine Forholdsregler af økonomisk Natur i Tide.

Jeg er enig med Lovforslagets Motiver